

Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării

1. Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării în țările din Uniunea Europeană
    - 1.1. Marea Britanie
    - 1.2. Franța
    - 1.3. Germania
    - 1.4. Austria
    - 1.5. Belgia
    - 1.6. Danemarca
  2. Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării la nivelul Uniunii Europene
  3. Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării în alte state ale lumii
    - SUA, Canada, Australia, Noua Zelandă, Japonia, Hong Kong, Singapore
- Note și bibliografie

Anexa 2 prezintă o viziune mai de detaliu asupra modalităților în care diverse țări din Uniunea Europeană și din lume implementează efectiv eGuvernarea.

O descriere cuprinzătoare a situației eGuvernării în cele 27 de țări din Uniunea Europeană se găsește în grupul de rapoarte per țară, în care fiecare țară e analizată din mai multe puncte de vedere, între care: strategia de eGuvernare, actorii eGuvernării și legislația aferentă, infrastructura și serviciile pentru cetățeni și societăți (1).

În această anexă am prezentat foarte pe scurt strategiile naționale și metodologiile din 6 țări europene – Marea Britanie, Franța și Germania, ca țări mari, și Austria, Belgia și Danemarca. (Fără a o prezenta, semnalăm totuși aici și strategia modernă a Olandei, denumită NORA, www.e-overheid.nl/sites/english/atlas/). În ceea ce privește țările neeuropene, am menționat pe scurt strategiile de implementare a eGuvernării din Statele Unite, Canada, Australia, Noua Zelandă,

Japonia, Hong Kong și Singapore. Un studiu mai extins al strategiilor prezentate ar putea releva modele de urmat în construirea unei strategii naționale de eGuvernare.

Din analiza situației din țările Uniunii Europene se poate observa că metoda generală de implementare a eGuvernării constă, în esență, în elaborarea de către guvern a două sau trei documente de importanță majoră: strategia națională a eGuvernării; arhitectura eGuvernării; și pachetul de recomandări (norme, standarde, specificații) pentru interoperabilitatea sistemelor informatice eterogene (cu observația că arhitectura ar putea fi inclusă în strategie). Actorul principal în implementarea eGuvernării naționale este o unitate (agenție, oficiu, grup, comitet, consiliu, ..) guvernamentală aflată de regulă în subordinea directă a primului ministru – pentru a acoperi unitar toate ministerele, și care are rolul de a pregăti și elabora documentele menționate (și altele conexe), în versiuni succesive, și de a oferi apoi sprijin permanent implementatorilor, atât prin informații cât și prin elaborarea de soluții și de servicii. Elaborarea strategiei naționale ține cont și de dimensiunea paneuropeană a eServiciilor transfrontaliere, conform recomandărilor EIF (European Interoperability Framework).

Unii termeni mai tehnici care apar în această prezentare sunt explicați în Anexa 1 și Anexa 3.

1. Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării în țările din Uniunea Europeană

1.1. Marea Britanie

Strategia de eGuvernare a Marii Britanii este una dintre primele, și cel mai bine dezvoltate la nivelul unei țări mari cu o structură administrativă mai complexă. Multe idei centrale ale acestei strategii au devenit modele pentru alte State Membre și chiar pentru strategia europeană EIF (European Interoperability Framework).

Lansată în 2001, eGIF (eGovernment Interoperability Framework) - Cadrul de Interoperabilitate al eGuvernării, a ajuns în 2005 la versiunea 6.1 (2). eGIF reprezintă fundamentul strategiei britanice de implementare a eGuvernării și este însoțit și de alte seturi de norme și specificații, elaborate pe zone de interes și la care face referință, și anume cele privitoare la canalele de acces la eServicii

(Channels Strategy), televiziunea digitală interactivă (Digital Television Policy), intermediarii (Intermediaries Policy), metadate (eGovernment Metadata Standard), eAchiziții (eProcurement Requirements), securitate (Security Framework), scheme XML (XML Schema Guidelines), carduri cu cip inteligente (Smart Card Policy Framework), și software liber (Open Source Software Policy).

Elaborarea strategiei de implementare a eGuvernării, urmărirea desfășurării acesteia și oferirea de sprijin continuu pentru implementatori se face centralizat la nivel național, prin eGU (eGovernment Unit), un oficiu dependent de primul ministru și însărcinat, mai general, cu politicile guvernamentale privind tehnologia informației și comunicațiilor (3). O altă echipă din cadrul eGU, numită EDT (e-Delivery Team), furnizează produse și servicii către agențiile guvernamentale centrale și locale cu scopul de a facilita adoptarea Internetului drept cale principală de interacțiune cu guvernul (printre altele gestionează serviciul central de mesagerie securizată, management al identității și plăți electronice, www.gateway.gov.uk, descris pe scurt în capitolul 3.4.4. și 3.8.4.).

eGU gestionează site-ul www.govtalk.gov.uk a cărui menire este de a sprijini implementarea eGuvernării în orice agenție guvernamentală, furnizând toate informațiile necesare privind politicile și standardele de eGuvernare, și fiind în același timp și un for de discuții și comentarii cu administrația publică și cu utilizatorii.

eGIF cuprinde următoarele seturi de norme: e-GMS (e-Government Metadata Standard) și GCL (Government Category List) referitoare, în esență, la definirea terminologiei din domeniu; GDSC (Government Data Standards Catalogue) care indică standardele de tipuri de date din schemele XML și din schimbul de informații; repertoriul de scheme XML agreeate la nivelul central; TSC (Technical Standards Catalogue) care indică lista tuturor standardelor de natură tehnică (între care și specificații W3C privind serviciile de web, WS, și cele de semantică, RDF și OWL, descrise în Anexa 3).

eGIF prevede asigurarea interoperabilității la patru nivele: interconectivitate, integrarea datelor, metadatele privind managementul conținutului, accesul la eServicii (aceasta ar corespunde nivelelor tehnic și semantic din strategia EIF a Uniunii Europene; nivelul organizațional nu e abordat direct și explicit).

Principalele politici eGIF sunt adoptarea Internetului (sunt prevăzute și norme de construire a site-urilor agențiilor), a schemelor XML pentru integrarea și managementul datelor în agențiile publice, descrierea informațiilor guvernamentale prin metadate (adoptând modelul Dublin Core, ISO 15836), și utilizarea intermediarilor.

Prevederile eGIF sunt obligatorii și există un mecanism de verificare a interoperabilității sistemelor agențiilor. Sistemele noi ce urmează a fi elaborate se vor conforma întru totul normelor eGIF, iar cele vechi (legacy systems) vor trebui să-și construiască interfețe specifice, proprii, de compatibilizare.

În noiembrie 2005 guvernul britanic publică o nouă strategie, intitulată Guvernarea Transformațională (Transformational Government) care utilizează extensiv tehnologia în scopul furnizării unor servicii publice mai bune, inclusiv privind sănătatea și educația, și fiind mai puternic centrate pe nevoile cetățenilor, comunităților și societăților (4). Printre altele se pune un accent sporit pe punerea în comun (sharing) a resurselor din ghișee, birouri și infrastructură, și pe creșterea nivelului de profesionalism (în special în domeniul tehnologiei informației) al funcționarilor publici și al specialiștilor guvernamentali implicați.

1.2. Franța

În cursul anului 2006 Franța se afla în plin proces de definitivare a strategiei sale de eGuvernare, intitulată RGI (Referentiel General d' Interoperabilite) (5). RGI este analog eGIF-ului britanic și ține cont de strategia EIF a Uniunii Europene.

Programul general ADELE (Administration Electronique), care stă actualmente la baza eGuvernării franceze, este, din 2006, în gestiunea departamentului DGME (Direction Generale de la Modernisation de l' Etat) din cadrul ministerului bugetului și reformei statului, depinzând (prin unitatea ADAE) direct de primul ministru (6). Principiile generale ale acestui program sunt statuate într-un plan de acțiune pe perioada 2004-2007 (7).

RGI specifică ansamblul de reguli care asigură interoperabilitatea tuturor sistemelor din serviciul public, pe trei nivele: tehnic, semantic și organizațional, și conține toate documentele normatoare.

La nivelul tehnic se precizează recomandările referitoare la tipurile de date, formatele de documente, mesageria electronică, directoare, fișiere, securitatea schimbului de informații, servicii de web (XML, SOAP, WSDL, UDDI, și alte WS-*), și protocoalele de transfer.

La nivelul semantic se fac recomandări privind terminologia, metadatele, dicționare, repertorii și nomenclaturi, și se recomandă tehnologii semantice (între care ontologii formalizate în UML, RDF și OWL).

La nivelul organizațional se fac recomandări legate de indentitatea electronică, arhivajul electronic (se recomandă specificațiile IDABC MoReq), protecția datelor personale, și altele.

1.3. Germania

Strategia germană este bazată pe SAGA (Standards and Architectures for eGovernment Applications), se află sub controlul Ministerului Federal de Interne, și a ajuns în septembrie 2005 la versiune 2.1. Viziunea generală poartă denumirea de Inițiativa BundOnline 2005 și este gestionată de KBSt (Agenția Federală de Coordonare și Asistență pentru IT în Administrația Federală, din Guvernul Federal) (8). SAGA are puține similarități cu eGIF-ul britanic sau EIF-ul european și reflectă structura administrativă federală complexă a Germaniei. Fără a intra în detalii vom prezenta pe scurt câteva idei centrale – componentele de bază și centrele de competență, componentele de infrastructură, și serviciile comune.

Componentele de bază sunt blocuri funcționale care apar, în forme asemănătoare, în peste 400 de eServicii. Pot fi integrate cu mici modificări și parametrizări în aplicațiile din agențiile publice care realizează acele servicii. Componentele de bază sunt în prezent: componenta de plăți electronice (prin card, transfer bancar și debit direct); componenta de securitate a transmisiilor de date (asigură criptare/decriptare, semnături digitale, mărci de timp și verificare autenticitate); portalul federal de eServicii în care fiecare agenție își gestionează propriul conținut printr-un sistem CMS (Content Management System); componenta server de formulare electronice (eForm Server); și componenta sistem de management al conținutului (CMS), prin care agențiile își pot crea și administra site-urile proprii și pot integra aplicații speciale din alte agenții cu care cooperează.

Centrele de competență sunt centre de asistență care oferă informații și expertiză agențiilor descentralizate care implementează eServicii și se referă în special la modul de utilizare a componentelor de bază.

Componentele de infrastructură sunt rețeaua federală a administrației (intranetul federal care este cuplat și la Internet și la rețeaua paneuropeană TESTA), directorul de servicii (de tip LDAP) cu informații referitoare la toate agențiile publice, și o infrastructură de chei publice (PKI, Public Key Infrastructure) cu o Autoritate de Certificare care e legată și la BGCA (Bridge/Gateway Certification Authority) a Uniunii Europene.

Serviciile comune (numite 'one-for-all'), care sunt asemănătoare componentelor de bază (dar mai specializate), sunt dezvoltate sau furnizate central, și sunt puse la dispoziția agențiilor publice. Unul din aceste servicii comune este de exemplu eTendering (eOfertare) care apare în eAchiziții și în toate operațiunile care presupun o licitație.

1.4. Austria

O țară mică cu o structură administrativă federală destul de complexă, Austria ocupă locul întâi în Uniunea Europeană în 2006 în ceea ce privește eGuvernarea (1).

În 2002 se crează în guvernul federal funcția de Șef al serviciilor de tehnologie a informației (Federal Government Chief Information Officer), numit de Cancelarul Federal, și Unitatea de Strategie a tehnologiei informației și comunicațiilor (ICT Strategy Unit), în 2003 se lansează platforma Inițiativa de eGuvernare, iar în 2004 intră în vigoare legislația specifică necesară tuturor aspectelor eGuvernării (E-Government Act) (9). Platforma Digital Austria, creată în septembrie 2005, integrează eGuvernarea și Comisia de tehnologie a informației și comunicațiilor, ale guvernului federal.

Strategia generală se subdivide în două substrategii care privesc: procedurile online, și procedurile și metodele interne administrative.

Procedurile online conțin următoarele componente de bază: formulare electronice; semnătura electronică prin cardul de cetățean (de identitate națională) și cel al funcționarilor publici; avize (notificări) electronice administrative; mesagerie e-mail securizată, cu confirmare de primire; portaluri administrative; plăți electronice cu card; standarde și specificații pentru schimbul de informații, transfer securizat de date, înregistrări electronice și formate de date (se recomandă formulare XML, semnătura digitală după specificațiile XMLDSig, iar structurile XML comune sunt făcute publice).

Procedurile și metodele interne administrative (referitoare la birouri) recomandă pentru toate agențiile, printre altele, următoarele: folosirea sistemului de înregistrări electronice (bazat pe XML); reorganizarea internă a procedurilor; scheme XML diverse care permit interoperabilitatea și cooperarea; comunicații sigure prin IPSEC și TLS; carduri cu cip pentru funcționarii publici, cuprinzând identitatea și semnătura electronică.

1.5. Belgia

Strategia de eGuvernare belgiană se bazează pe o rețea federală care leagă toate serviciile publice federale, pe un 'motor de mesagerie' (UME, Universal Messaging Engine) ce permite legătura între sistemele informatice eterogene ale administrației federale și ale altor entități interesate, pe identifikatori unici naționali pentru cetățeni (card cu cip de identitate națională) și societăți, și pe o structură publică de chei (PKI) (10.). Interoperabilitatea sistemelor informatice diverse se obține prin aderarea la un pachet de standarde, ce formează Cadrul de Interoperabilitate Belgian (BELGIF), compatibil cu cel european EIF (11.).

1.6. Danemarca

Strategia de eGuvernare daneză recomandă o viziune SOA (Service Oriented Architecture) asupra interoperabilității, și utilizarea de specificații de servicii de web (WS, Web Services), acțiunea fiind condusă de un comitet de eGuvernare (eGovernment Board) numit de guvernul danez (12). Pachetul de standarde recomandate a ajuns în aprilie 2006 la un număr de 609 de standarde, grupate în trei categorii - de proces, tehnice, și de date. Se pune un accent deosebit și pe cooperarea electronică cu sectorul privat (B2G).

2. Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării la nivelul Uniunii Europene

EIF (European Interoperability Framework) - Cadrul de Interoperabilitate European, este documentul normator central al Uniunii Europene referitor la interoperabilitatea serviciilor de eGuvernare paneuropene (PEGS, Pan-European eGovernment Services) (13). Recomandările EIF urmăresc crearea premizelor pentru furnizarea transfrontalieră a eServiciilor prin conectarea sistemelor informatice din agențiile publice ale Statelor Membre și din instituțiile Uniunii Europene. Recomandările sunt adresate responsabililor cu strategia națională de implementare a eGuvernării astfel încât aceștia să poată adăuga strategiei naționale o dimensiune paneuropeană.

În capitolul 3.9.2. am făcut o prezentare generală a EIF iar în Anexa 3, capitolul 6, se află o prezentare a unor aspecte tehnice privind implementarea interoperabilității. În cele ce urmează vom indica câteva din cele 17 recomandări adresate Statelor Membre și agențiilor și instituțiilor europene (pentru programele IDABC ale UE recomandările sunt obligatorii).

Recomandarea 1. Pentru introducerea unei dimensiuni paneuropene în strategia națională de interoperabilitate, se vor utiliza prevederile EIF.

Recomandarea 3. Furnizarea eServiciilor la nivel paneuropean trebuie să aibă în vedere analiza interoperabilității la nivel organizațional, semantic și tehnic.

Recomandarea 5 (organizațională). Administrațiile publice ce vor coopera în furnizarea serviciilor paneuropene trebuie să se pună de acord asupra interfețelor de proces (BII, Business Process Interface) care le sunt necesare în cooperarea sistemelor lor informatice.

Recomandarea 6 (organizațională). În realizarea recomandării 5, între părțile participante trebuie stabilită și o înțelegere privind calitatea contribuției fiecăreia (SLA, Service Level Agreement), inclusiv privind politica de asigurare a securității.

Recomandarea 7 (semantică). Datele schimbate între părțile cooperante vor fi făcute interoperabile prin: publicarea de informații privind datele, la nivel național; folosirea unor date comune (nucleu) europene (core eGovernment data elements); convenirea asupra unor date specifice sectorului (sector-specific eGovernment data elements); convenirea asupra unor tabele de echivalență (mapping tables) a datelor naționale cu cele paneuropene.

Recomandarea 9 (semantică). Semantica comună paneuropeană se va baza pe tehnologii XML. (Anexa 3, capitolele 6.4. și 6.5., detaliază subiectul).

Recomandarea 12 (tehnică). Aspectele privind securitatea trebuie să se refere la toate nivelurile - servicii de securitate, servicii generale de securitate (PKI, Public Key Infrastructure), securitatea serviciilor de web (WS), ziduri de protecție (firewalls), protecția împotriva virusilor și a softului malign.

Recomandarea 14 (tehnică). Se vor utiliza standarde deschise recunoscute.

Recomandarea 16 (tehnică - multilingvism). Pentru serviciile paneuropene furnizate prin portaluri, nivelul superior al prezentării va fi redactat în toate limbile, paginile de nivel doi (cu texte introductive și descrieri ale trimiterilor) vor fi scrise în limbile oficiale, iar paginile următoare de la nivel național vor cuprinde cel puțin și o altă limbă (de exemplu engleză) pe lângă cea națională.

Recentul Plan de Acțiune privind eGuvernarea, parte din programul european i2010, subliniază și necesitatea ca implementatorii să-și împărtășească experiența

prin astfel de mecanisme ca site-ul de 'bune practici' , site-ul observator al eGuvernării din toate țările, portalul 'Europa Ta' (Your Europe), sau site-ul rețelei TESTA, și pune accentul pe astfel de servicii paneuropene ca eAchiziții, managementul eIdentității, și eDemocrație (14).

3. Strategii și metodologii de implementare a eGuvernării în alte state ale lumii

Statele Unite ocupă în 2005 locul întâi în lume în ceea ce privește nivelul de implementare a eGuvernării (15). Structura sa administrativă complexă a determinat o abordare centralizată a informatizării (electronificării) guvernării - Oficiul de eGuvernare și Tehnologie a Informației din OMB (Office of Management and Budget, care exercită conducerea agențiilor federale), depinde direct de Președinte (16).

Strategia generală de eGuvernare, începută în 2002, poartă numele de FEA (Federal Enterprise Architecture) și constă, în esență, din cinci modele de referință ale activităților – modelul de referință tehnic, de date, de componente de servicii, de proces, și de performanțe (17). Fără a intra în detalii, menționăm că modelul de referință de date prevede XML și ontologii pentru interoperabilitatea agențiilor federale, și permite registre de descoperire UDDI și ebXML.

Canada adoptă în 2006 o strategie generală care este bazată pe SOA (Service Oriented Architecture) și care se adresează atât sectorului public cât și celui privat, rolul determinant în informatizarea guvernamentală jucându-l Șeful Tehnologiei Informației (CIO, Chief Information Officer), aflat în cadrul guvernului (18).

Australia elaborează în 2006 ultima versiune a strategiei sale de eGuvernare, prin AGIMO (Australian Government Information Management Office), bazată și pe TIF (Technical Interoperability Framework) (19). Aceasta din urmă conține și recomandări de standarde între care XML, WS și ebXML.

Noua Zelandă dispune din 2003 de o strategie a eGuvernării coordonată de o E-government Unit din Ministerul pentru Servicii de Stat. În cadrul acestei strategii se află și pachetul de standarde pentru interoperabilitate, eGIF (20).

Japonia își propune în 2006 o strategie impresionantă a informatizării guvernării pentru perioada 2006-2010, strategie elaborată de o unitate condusă direct de primul ministru (21).

Hong Kong și Singapore dispun de asemenea de nivele superioare de implementare a eGuvernării, bazate pe tehnologii moderne și pe o rețea unică, performantă, guvernamentală (22)(23).

Note și Bibliografie

- 1.** eGovernment in the Member States of the European Union, Factsheets, 27 countries, www.epractice.eu/factsheets, actualizate continuu. Pentru evaluarea țărilor membre se poate consulta și Online Availability of Public Services, Web Based Survey, 6th Measurement, June 2006, [//europa.eu.int/idabc/en/document/5706/254](http://europa.eu.int/idabc/en/document/5706/254).
- 2.** eGIF, eGovernment Interoperability Framework, v6.1., 18.03.2005, [www.govtalk.uk/documents/eGIF%20v6_1\(1\).pdf](http://www.govtalk.uk/documents/eGIF%20v6_1(1).pdf).
- 3.** eGU, eGovernment Unit, www.cabinetoffice.gov.uk/e-government/about/.
- 4.** Transformational Government, www.cio.gov.uk/transformational_government/strategy/index.asp.
- 5.** Referentiel General d` Interoperabilite, RGI, www.ateliers.adele.gouv.fr/RGI, www.ateliers.adele.gouv.fr/ministeres/domaines_d_expertise/architecture_fonctio/public/rgi.
- 6.** ADELE, www.adele.gouv.fr, www.ateliers.adele.gouv.fr/ministeres/projets_adele/adele122_-_elaborati/public, www.adele.gouv.fr/sdae/.
- 7.** PSAE, Plan Strategique de l` Administration Electronique, 2004-2007, www.adae.gouv.fr, www.adele.gouv.fr/sdae/article.php?id_article=314.
- 8.** SAGA v.2.0, December 2003; v.2.1, September 2005, www.kbst.bund.de/saga. KBSt, www.kbst.bund.de/cln_006/nn_836192/Content/Service/English/english__dokuments.html__nnn=true. În februarie 2006 se publică un Raport general asupra BundOnline 2005. În octombrie 2006 apare SAGA 3.0.
- 9.** Administration on the Net - An ABC Guide to E-Government in Austria, January 2006, www.cio.gv.at/egovernment/umbrella/Administration_on_the_Net.zip.
- 10.** Belgium Federal Portal, About E-Government, www.belgium.be/eportal/index.jsp. Belgium: a pragmatic approach to eGovernment, [//ec.europa.eu/idabc/en/document/5964/5584](http://ec.europa.eu/idabc/en/document/5964/5584). E-Government: the approach of the Belgian federal administration, .. /6301/254.
- 11.** Belgium Interoperability Framework, BELGIF, www.belgif.be.
- 12.** Architecture for e-Government in Denmark, March 2004, www.oio.dk/arkitektur/eng, eGovernment strategy, www.e.gov.dk/english/

egovernment/egovernment_strategy/index.html, White Paper on Enterprise Architecture, June 2003, www.oio.dk/files/whitepaper.pdf, și The Public Sectors eGovernment Strategy 2004-2006, [//e.gov.dk/uploads/media/strategy_2004_06_en1_01.pdf](http://e.gov.dk/uploads/media/strategy_2004_06_en1_01.pdf).

13. EIF, European Interoperability Framework, V1.0, November 2004, [//europa.eu.int/idabc/en/document/2319/5644](http://europa.eu.int/idabc/en/document/2319/5644). O nouă versiune este așteptată la mijlocul lui 2008, www.epractice.eu/newsletter/clickthrough/10/0/3698. Situația interoperabilității europene la nivel local și regional este analizată în Interoperability Study, April 2007, Modinis D2.7, [//ec.europa.eu/idabc/en/document/7038/254](http://ec.europa.eu/idabc/en/document/7038/254).

14. i2010 eGovernment Action Plan: Accelerating eGovernment in Europe for the Benefit of All, COMM (2006) 173 final, 25.04.2006, [//europa.eu.int/information_society/activities/egovernment_research/doc/highlights/](http://europa.eu.int/information_society/activities/egovernment_research/doc/highlights/). eGovernment Good Practice Framework - [//egov-goodpractice.org](http://egov-goodpractice.org); the eGovernment Observatory - [//europa.eu.int/egovo](http://europa.eu.int/egovo), incluse din 2007 în portalul general ePractice, www.epractice.eu; Your Europe portal - [//europa.eu.int/youreurope](http://europa.eu.int/youreurope); the TESTA network - [//europa.eu.int/idabc/en/document/2097/556](http://europa.eu.int/idabc/en/document/2097/556).

15. UNPAN 2005, UN Global E-government Readiness Report 2005, [//unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un/unpan021888.pdf](http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/un/unpan021888.pdf).

16. Office of eGovernment and IT, www.whitehouse.gov/omb/egov/index.html.

17. FEA, Federal Enterprise Architecture, www.whitehouse.gov/omb/egov/documents/FEA_Overview.pdf.

18. Government of Canada, SOA Strategy, February 2006, www.tbs-sct.gc.ca/cio-dpi/webapps/architecture/sd-eo/sd-eo_e.pdf. Chief Information Officer Branch, CIOB, www.tbs-sct.gc.ca/cio-dpi/index_e.asp.

19. AGIMO, www.agimo.gov.au, Australian Government Technical Interoperability Framework, www.agimo.gov.au/practice/framework.

20. New Zealand E-government Strategy, June 2003, www.e.govt.nz/about-egovt/strategy; eGIF, www.e.govt.nz/standards/e-gif/.

21. The IT Strategic Headquarters, IT Strategy 2006, www.kantei.go.jp/foreign/policy/it/ITstrategy2006.pdf.

22. Hong Kong e-government, www.ogcio.gov.hk/eng/infra/einfra.htm, 2004 Digital Strategy.

23. Singapore i-Government, www.igov.gov.sg, Strategic iN2015, www.in2015.sg, Reports.